

„... én az Atyában vagyok, és az Atya énbennem...”

Van egy nagy kérdés. Jézus – aki az „út, az igazság és az élet” – itt járt közöttünk, és megtanította nekünk, hogy hogyan kell éljünk, milyen élet tetszik az Atyának. Az más kérdés, hogy mi – mivel a Jézus által mutatott úton egyáltalán nem könnyű járni – sokszor Fülöppel együtt úgy teszünk, mintha nem értenénk, nem ismernénk Jézust. A nagy kérdés a következő: bennem lakozik-e az Isten? Könnyű erre meggondolatlanul rávágni a választ, de megfontolva már nehezebb. Jézus a tanítást az Atya nevében mondja, a tetteit az Atya cselekszi.

De Ő nekünk is azt mondja, hogy mi is ugyanazokat a tetteket fogjuk végbevinni, mint Ő, sőt még nagyobbakat. És erre az indok csak annyi, hogy Ő elmegy az Atyához. Hiszen Jézus azt mondja, hogy jobb nekünk, ha Ő elmegy, mert akkor elküldi nekünk a Szentlelket. Tehát a bennünk levő Szentlélek az, aki nagy tetteket tud általunk végbevinni, sőt még nagyobbakat is. Nekem csak annyi a dolgom ebben, hogy figyeljek rá, meghalljam a Lélek szavát, és főleg, hogy lemondva saját akaratomról, azt tegyem, amit Ő mond. A saját akaratról lemondani persze nem könnyű, de hát ez a jézusi úton járás lényege.

- El tudom-e hinni, hogy – minden hibám ellenére – bennem lakik az Isten?
- Figyelek-e a bennem megszólaló Lélekre – még ha a hangja halk is, mint a szellő?
- Félre tudom-e tenni a saját akaratomat egy halk kérés kedvéért?

Jöjj Szentlélek, nagyon szeretnék Rád figyelni!

Singerné Tili, Székesfehérvár